

„Am înțeles cât de mizerabilă e situația noastră în lume: prin simpla noastră existență deranjăm pe alții.”

- Nicolae Steinhardt

# NATIUNEA

continuitate pentru neam și țară

Informație, opinie și atitudine publicistică

Serie Nouă  
Anul XI

Numărul 597  
30 nov. - 6 dec. 2022

## S-n-ajungem a fi parte a morții împânzite la ordinul demenților...

Cezar Adonis  
Mihalache

Atât de rău ne afundă acești netrebnci, nicidecum nebuni, și nicidecum doar trădători și vânzători de țară pentru un pumn de tinichele pe umeri și oarece funcții trecătoare, atât de rău ne aruncă pradă unei altfel de istorii, ce, pentru noi, va deveni un zid al plângerii pe care nu vom



mai avea nici măcar dreptul a-l atinge, atât de rău ne împoașcă în vinovății viitoare, că nici nu va mai conta cum se vor înțelege între ei cei ce au stârnit războiul și cei ce au bătut a dungă în tobele lor de farisei închipuiți pe post de mari conducători, nu de oști, căci sunt prea lași pentru a sta în tranșee, ci de nevinovate popoare ale căror blănuri de miei le-au atârnat de țăruii unor granițe vândute altora (nu neapărat terestre, ci ale unui „transfrontalier” de dincolo de popoare, undeva între seminții și felurite etnii), atât de rău ne vor fi izolat că nimic nu va mai conta... Iar mizeria și lăturile altora de pe mâinile noastre nu se vor mai curăța... Nici de pe mâinile noastre dar nici din conștiințele celor ce ne vor reproșa acest azi, atât de laș, în viitor... Nimic nu va mai conta când, din orice parte vom fi priviți, imaginea noastră va fi doar una a vinovăției... A morții, a fiarelor de șenile strivind craniile de copiii, a morților altora ce ni se vor imputa nouă pentru că am permis... Am permis și am stat „moț” în vârful unei țepe pe care am considerat-o mândră lance de flamură... Deși nu era războiul nostru și nu era lupta pentru istoria, trecutul, demnitatea, mân-

dria, valorile și viitorul nostru...

Nimeni nu va considera că am fost doar niște străini în războiul altora, ajunși acolo din neghiobia și frustrările unor lideri, dar și din nepăsarea de „lèse-națiune” a unui neam. Și am putea ajunge, nu pe linia de marginare dintre două țări beligerante, ci pe aceea de pe care se va considera că a irumpt chiar răul în sine... Or, cine le-a dat dreptul

acestor mizeri guvernanți să aducă în România comandanți străini pentru a hașura hărțile lor de război?... Cine le-a permis să ne transforme pământul într-un punct logistic de agresiune (azi, poate doar „logistic”) spre a da foc lumii?!...

De ce nu am voit a fi, înainte de orice altceva, soli și negociatori ai păcii?...

Turcia, cea înarmată până în dinți în camuflajul ei Nato, nu a pus la dispoziție nici măcar un scaun pentru cei ce voiau să vorbească doar despre cum trebuie făcut războiul... Cum să fie semănată moartea, cum să fie mai eficient secerate destinele, cum să se aducă din fundul iadului catranul unor vini ce nu vor putea fi nicicând stinse... Căci, tot ceea ce vine din iad nu se poate stinge în veci...

În schimb, am devenit noi pionii de găzduire a întrunirilor acelor comandanți de armate străine căutând a decide doar unde și cum trebuie să zdrobească!... Unde și cum trebuie să omoare! Pentru că despre asta este vorba într-un război... Iar asta vor consemna urmașii... Că nu noi am ținut ramura de măslin pentru când va fi fost să vie la rândul timpului și Pacea. Ci Turcia! Cea care

nu a găzduit nici măcar o clipă acele întruniri ale stihilor morții hotărând cum să fie mai eficiente... Aruncând focurile iadului, scuipând și dând pradă iadului însăși lumea...

Vom rămâne cu o uriașă cicatrice supurând puroiul rușinii și vinovăției de a fi fost, întâi părtași, apoi chiar centrul „logistic” al pradelor de război pentru alții... Și atunci nu va mai fi nevoie nici măcar de făcături istorice pentru a fi siguri, o parte din ea – se numiți părtași ai unui altfel de holocaust... cu ochii peste scrisul...

Opriti aceste în-lăbărțat. Chiar o apucă truniri, aici, ale acelor ce amețelile. Așa că ce să mai voiesc a vorbi doar despre înțeleagă din rândurile care cum trebuie să împrăștie par să nu se mai termine?

moartea de pe hărțile lor, Omagiem această acum doar trasând din țara sacră zi – greu de înțeles de noastră venele morții, dar, ce este uitată de români – poate, numai mâine prin gandurile noastre pentru împrăștiind, chiar de pe me-năpăstuita și tragica leagurile noastre, altădată Bucovina. Călăii Bucovinei izvorând a mir, moartea... n-au fost doar austriei și Pentru a câștiga acei „alții” ucrainenii, laolaltă cu rușii, și pierde, și a ne pierde, noi, deopotrivă de sălbatici și definitiv, în istorie... rudimentari în esența lor. În

Atâta timp cât o forță cruda lor vânătoare de militară, precum Turcia, români autohtoni și-au aso- umblă cu misive de pace, ciat „gonaci” pe măsură: rușinea nu este a ruteni, evrei, maghiari, huțuli. comandanților lor militari, ni- Oricât ar părea de straniu, a cidecum prea milostivi sub existat, căpătând triste ditresele războiului, ci a mensiuni agresive, și o noastră, prea violenți în subțire pătură din elita violența impusă de alții... românească locală care a in- De mărșăluitori în numele trat în vicleana capcană a unor interese total străine „Bukowinaerthum-ului”. nouă... Adică, adepți, propovăduitori

Ce facem?!... Noi, ai „bucovinismului”, ai diluării națiune ce am pledat mereu identității naționale. Mai pe pentru pace, ne-am pus pe înțeles, s-a întâmplat pe îndesat muniție în țevi, gata atunci cam ceea ce se să aprindem cremenile întâmplă și azi cu așa-zișii iadului?!... Să nu uităm!... înflăcărați ai „ardelenismu- Cine umblă cu focul, de foc lui”, ai „moldovenismului”. va pieri!... Dar cine ține Într-un sens mai larg, ai mul- chiar porțile iadului, în iad își ticulturalismului, care nu-i de va fi condamnat neamul... ieri de azi o teribilă manevră De aceea, nu avem ce să de a dilua până la epuizare căutăm la masa acelor ce matricea unei majorități urlă doar a moarte... Căci, băștinașe, amezită și înșelată de nu putem contribui la în fel și chip. Să fim serioși, pacea lumii, măcar să nu Uniunea Europeană n-a ieșit mai tropăim, sub comenzi din spuma vreunei străine, cele ale înțelepciuni benefice și... veneticilor dar și sub cele căteilor. Avant la lettre a fost, ale trădătorilor noștri, nu-i nici o îndoială, Imperiul împrăștiind ura și poate habsburgic. Și nu numai el. chiar moartea, și împrejurul lar pe români, prin ceea ce nostru, dar și în noi înșine... se petrece astăzi, nu-i paște decât „izbânda” bucovinismului... Dar să ne oprim aici, fiindcă iar ne dă cu întuner- icul în cap... cenzura multiculturală.

● Nu închei, totuși, aceste rânduri fără a-l invoca

## Aniversare tragică: Cântă cucu-n Bucovina...

Mihai  
Ogrinji

Dacă Basarabia a fost prima provincie care, în primăvara fericitului an 1918,

revenea, de sub crunta cizmă rusească, în hotarele firești ale neamului, Bucov- ina, în ziua de 28 noiembrie a aceluiși an, împlinea a aceluiși an, împlinea trupul nord-estic al României. Nu vom face risipă de vorbe. Lumea – defăcături istorice pentru a fi siguri, o parte din ea – se potihnește rău de tot când dă

cu ochii peste scrisul... lăbărțat. Chiar o apucă truniri, aici, ale acelor ce amețelile. Așa că ce să mai voiesc a vorbi doar despre înțeleagă din rândurile care cum trebuie să împrăștie par să nu se mai termine?

moartea de pe hărțile lor, Omagiem această acum doar trasând din țara sacră zi – greu de înțeles de noastră venele morții, dar, ce este uitată de români – poate, numai mâine prin gandurile noastre pentru împrăștiind, chiar de pe me-năpăstuita și tragica leagurile noastre, altădată Bucovina. Călăii Bucovinei izvorând a mir, moartea... n-au fost doar austriei și Pentru a câștiga acei „alții” ucrainenii, laolaltă cu rușii, și pierde, și a ne pierde, noi, deopotrivă de sălbatici și definitiv, în istorie... rudimentari în esența lor. În

Atâta timp cât o forță cruda lor vânătoare de militară, precum Turcia, români autohtoni și-au aso- umblă cu misive de pace, ciat „gonaci” pe măsură: rușinea nu este a ruteni, evrei, maghiari, huțuli. comandanților lor militari, ni- Oricât ar părea de straniu, a cidecum prea milostivi sub existat, căpătând triste ditresele războiului, ci a mensiuni agresive, și o noastră, prea violenți în subțire pătură din elita violența impusă de alții... românească locală care a in- De mărșăluitori în numele trat în vicleana capcană a unor interese total străine „Bukowinaerthum-ului”. nouă... Adică, adepți, propovăduitori

Ce facem?!... Noi, ai „bucovinismului”, ai diluării națiune ce am pledat mereu identității naționale. Mai pe pentru pace, ne-am pus pe înțeles, s-a întâmplat pe îndesat muniție în țevi, gata atunci cam ceea ce se să aprindem cremenile întâmplă și azi cu așa-zișii iadului?!... Să nu uităm!... înflăcărați ai „ardelenismu- Cine umblă cu focul, de foc lui”, ai „moldovenismului”. va pieri!... Dar cine ține Într-un sens mai larg, ai mul- chiar porțile iadului, în iad își ticulturalismului, care nu-i de va fi condamnat neamul... ieri de azi o teribilă manevră De aceea, nu avem ce să de a dilua până la epuizare căutăm la masa acelor ce matricea unei majorități urlă doar a moarte... Căci, băștinașe, amezită și înșelată de nu putem contribui la în fel și chip. Să fim serioși, pacea lumii, măcar să nu Uniunea Europeană n-a ieșit mai tropăim, sub comenzi din spuma vreunei străine, cele ale înțelepciuni benefice și... veneticilor dar și sub cele căteilor. Avant la lettre a fost, ale trădătorilor noștri, nu-i nici o îndoială, Imperiul împrăștiind ura și poate habsburgic. Și nu numai el. chiar moartea, și împrejurul lar pe români, prin ceea ce nostru, dar și în noi înșine... se petrece astăzi, nu-i paște decât „izbânda” bucovinismului... Dar să ne oprim aici, fiindcă iar ne dă cu întuner- icul în cap... cenzura multiculturală.

● Nu închei, totuși, aceste rânduri fără a-l invoca

pe lancu cavaler de Flondor. Contribuția acestui boier de stirpe veche și de soi ales la Unirea Bucovinei cu Regatul României a fost imensă. Pe cât de mare, pe atât de necunoscută. Din păcate, dar nici nu-i de-a mirarea, dacă ținem cont de amnezia specific românească. Tragic a fost că și în epocă, mai ales după Unire, lancu cavaler de Flondor (1865-1924) n-a dus lipsă de disensiuni, cea mai dureroasă pentru românism fiind cea cu un alt eminent unionist bucovinean, Ion Nistor (1876-1962), importantă personalitate bucovineană – om de cultură, istoric, ministru, ținut o bună vreme de comuniști prin pușcării.

Destinul Bucovinei, cea aflată sub criminala ocupație ucraineană, nu-i greu de anticipat. „Marginile” României – aflată, între vecinii săi, ca într-o groapă cu sălbăticiuni rele – nu prea au avut niciodată nici liniște, nici bucuri, dar – mi-e teamă – nici apărători pe măsură. Se pare că vremurile lui „Dan, căpitan de plai” s-au secătuit de hăt-vreme... În rest, numai cine nu vrea și cade pradă durerilor de cap când vede paginile cărți se ferește de durerile și adevărurile neamului nostru. Scriituri, din fericire, există cu diumul. Unde ne sunt, însă, cititorii?...

## Despre ipocrizie și dublu standard în legislația prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului

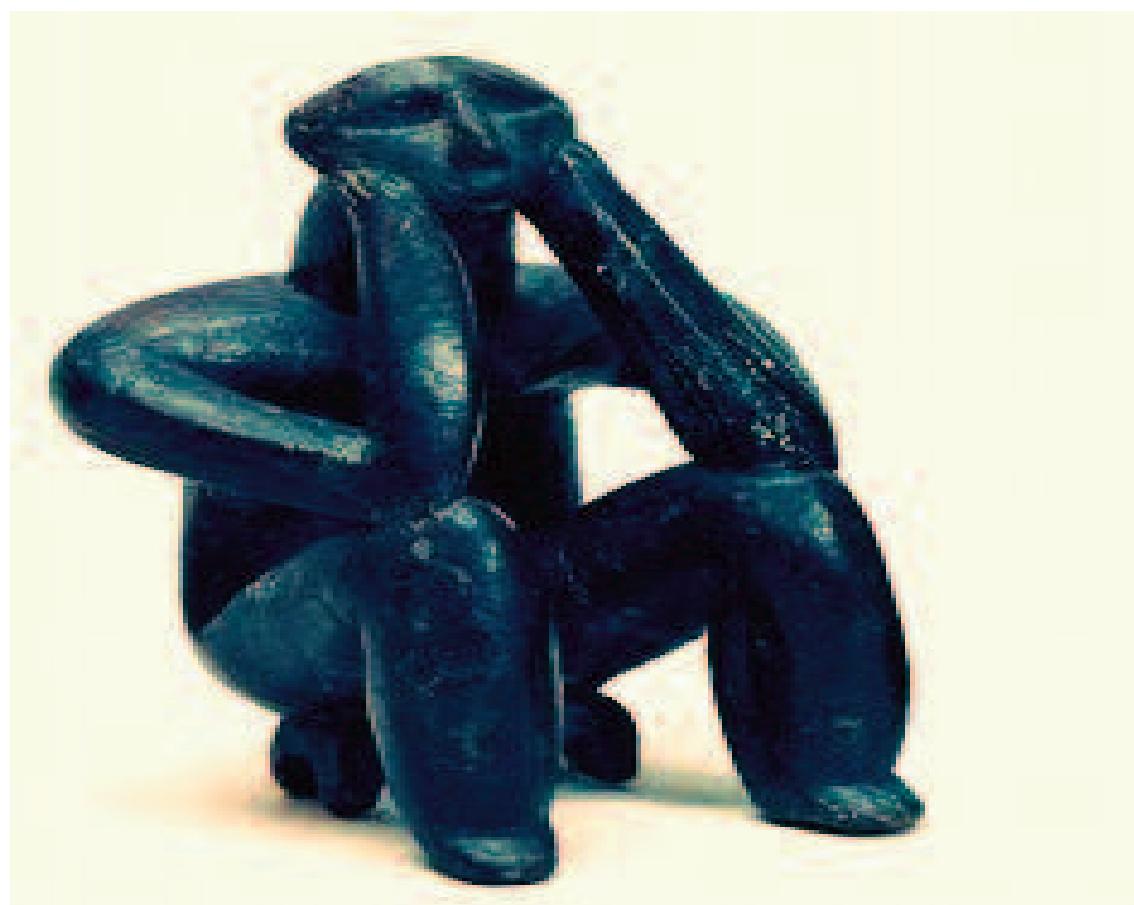
Gheorghe  
Piperea

Legea nr.129/2019 conține discriminări și duble standarde, inadmisibile din perspectiva domniei legii și a principiului legalității incriminării. Din art. 17 alin. 2-3 din rezultă că tranzacțiile complexe, cele cu valori neobișnuit de mari, cele care nu se încadrează în tiparul obișnuit și cele care nu au un scop economic, comercial sau legal evident, sunt considerate suspecte și, de aceea, entitățile raportoare (bănci, societăți de asigurare, notari, avocați etc.) au obligația să crească gradul și natura monitorizării relației de afaceri în scopul de a stabili dacă respectivele tranzacții sau activități sunt suspecte. Potrivit art. 17 alin.14, sunt situații cu risc potențial mărit afacerea efectuată în circumstanțe neobișnuite, clienții din țări cu risc, societățile cu acționari aparenti (nominee shareholders) sau care dețin acțiuni la purtător (legislația noastră nu mai admite acțiuni la purtător), activitățile care rulează mult numerar, structura neobișnuit de complexă a acționariatului și produsele sau tranzacțiile care favorizează anonimatul. Produsele și tehnologiile noi, inclusiv cryptomonedele și non-fungible tokens (NFT) sunt, de asemenea, suspecte, având un risc ridicat.

Se observă că reglementarea are idiosincrazie la plățile în numerar și dezavuează anonimatul. Digitalizarea e bună doar dacă asigură un spionaj total și eficient – altfel, e dezavuată. Suntem permanent monitorizați sau spionați și trebuie să ne identificăm. Protecția vieții private nu mai are nicio relevanță. Suntem toți suspecti și avem toți obligația de a-l turna pe partenerul de afaceri. Cu toate aceste abdicări de la drepturile și libertățile individuale, ținta nu numai că nu este doborâtă, ci crește mereu în intensitate. Adevărații suspecti de spălare de bani (proveniți din corupție, evaziune fiscală, trafic de droguri și carne vie, trafic de armament) sau de finanțare a terorismului sunt omiși de la verificări.

Pentru acest standard diferit, care privilegiază marile companii globale,

există motivații economice, geopolitice și sociale: aceste companii sunt prea mari pentru a fi lăsate să falimenteze și, mai ales, sunt prea importante geopolitic pentru ca managerii și acționarii lor majoritari să fie trimiși la închisoare. Rar și nesemnificativ, ferite cu grijă de lumina reflectorului, anumite companii sunt subiecte ale unor acuzații penale sau



ale unor înțelegeri cu procurorii de tip american, pecuniarist, pentru recunoașterea vinovăției și plata unor amenzi penale. Recent, în octombrie 2022, compania helveto-franceză Lafarge Holcim a semnat cu reprezentanții justiției americane o înțelegere de recunoaștere a vinovăției și pentru plata benevolă a unei amenzi penale de 790 de milioane de euro pentru afaceri cu regimul dictatorial sirian, derulate în jurul anului 2014, afaceri pentru care compania plătitese „taxe de protecție” liderilor ISIS, deci finanțase (mituise) teroriști.

Niciun manager al acestei companii nu a fost trimis la închisoare. Mai grav chiar, compania continuă să existe, să facă din nou afaceri controversate (construcția pentru 220 de miliarde de dolari a stadioanelor pentru campionatul de fotbal din Qatar, cu utilizarea muncii forțate a unor zeci de mii de oameni, dintre care 7000 au decedat la locul de muncă, evenimentul în sine fiind primit cadou, prin corupție, de la FIFA) și să împărștie aceste amenzi, în doze infinitezimale, în costurile afișate drept cheltuieli deductibile fiscal, costuri pe care le achităm toți, la final, în cali-

tate de consumatori captivi ai produselor și serviciilor unor astfel de companii. Discriminarea și dublul standard în acest domeniu au și „naționalitate”. Dacă persoana – țintă a unei verificări sau monitorizări crescute ca grad de intensitate este rezidentă a unei țări care, „conform unor surse credibile”, are un nivel ridicat al corupției sau al

domniei legii a intrat în declin, în ultimii 5 ani, în 61 la sută dintre țările analizate. De asemenea, 4,4 miliarde de oameni trăiesc în țări unde domnia legii a slăbit în ultimul an. În aceste categorii cu index scăzut intră țări care, cândva, erau modele de democrație și de domnie a legii: Australia, Noua Zeelandă și Canada. Este evident că Rusia și

crimen sine lege, nulla poena sine lege. Cu toate acestea, sancțiunile care se aplică pentru suspiciune de spălare de bani sau de finanțare a terorismului direct de către „raportor”, fără intervenția instanței, sunt de o gravitate extremă – conturile bancare se închid (vorbim atât de persoana vizată, cât și de persoanele juridice deținute sau administrate de aceasta, precum și de asociații și rude), după care se impune un adevărat cazier bancar, care se extinde în tot sistemul financiar și care se „ridică” la mari distanțe în timp și cu proceduri judiciare extrem de cronofage și costisitoare. Rezultatele acestui spionaj permanent tind asimptotic către zero.

În dreptul penal, vinovăția este individuală și circumstanțiată, dar în acest domeniu, culpa este colectivă, iradiind de la persoana celui care, motivat sau nu, este suspectat de spălare de bani și finanțare a terorismului, la toate persoanele cu care se află în relații de rudenie sau juridice. În dreptul penal, vinovatul poate fi reabilitat, iertat, i se poate înlătura răspunderea prin prescripție sau renunțarea la urmărirea penală, dar nu și în acest domeniu.

Este un mare scandal moral și, în plan sociologic, o sursă de anomie și de sciziune socială prin aneantizarea încrederii – fără încredere, nu pot exista nici economie, nici societate.

China dețin, ca dintotdeauna, „lanterna roșie” în clasament. Dar în aceeași situație, de lanternă roșie, se află și Ucraina. Iar SUA devin pe zi ce trece un anti-model de democrație. Unde se situează toate aceste țări din perspectiva legislației prevenției și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului?

Este WJP Rule of Law Index 2021? Ce înseamnă, de fapt, „surse credibile”, mai ales în condițiile unei lipse totale de încredere în informațiile (ne)oficiale, pe motiv de „luptă” cu așa-numitele „știri false”? Să nu uităm că, din cauza unei evidente știri false referitoare la rachete, Associated Press aproape că a declanșat al treilea război mondial în 15 noiembrie 2022...

Din perspectiva calității și predictibilității normei legale, aceste reglementări care evocă „surse credibile” încalcă în mod evident Constituția, mai ales în lumina deciziilor CCR referitoare la predictibilitatea și claritatea legii. Din perspectiva legalității incriminării, asemenea norme sunt evidente în afara celor două principii arhi-cunoscute ale dreptului penal: nullum

altor activități infracționale, este suspectă. La fel, dacă provine din țări supuse embargoului sau declarate teroriste. Suspect este și cel care face afaceri, chiar și la a cincea mână, cu astfel de suspecti.

România este, alături de alte 139 de state, subiect al unui studiu anual efectuat de World Justice Project (WJP) referitor la domnia legii pe mapamond. Rapoartele parvenite din 140 de țări ale lumii măsoară indicele de domnie a legii (rule of law index) și prezintă tendințele globale sau regionale în acest domeniu. În anul 2021, România a înregistrat un regres al domniei legii și un declin democratic, la nivel european fiind pe locul 25 din 27 (în urma noastră sunt Ungaria și Bulgaria). La nivel global încă ocupăm un loc decent (41 din 140, față de 37 din 140 în 2020, dar cu mult înaintea Ungariei, a Turciei și a Ucrainei). Practic, în România, în cei doi ani de pandemie (2020-2021), nu a fost vorba de domnia legii (rule of law), ci de domnia prin lege (rule by law), care este atributul unei autocrații, suținută cu biciul legii și ciomagul sancțiunii.

Din WJP Rule of Law Index 2021 rezultă că

## Ipocrizia occidentală: De ce nu este primită România în Schengen?

Ionuț  
Țeme

Lucrurile sunt mai grave privind respingerea intrării României în spațiul Schengen decât am crezut inițial. La prima vedere am perceput opoziția unor state europene privind integrarea României și Bulgariei în spațiul Schengen doar ca o renegociere a intereselor economice. Deși de zece ani, România este pregătită tehnic de a se integra în

României, deși țara noastră își putea exprima dreptul de veto ca această țară nordică să intre în NATO. Noi, românii am fost de acord ca Suedia să intre în NATO, iar această țară se opune acum ca România să acceadă în Schengen. E clar că suedezii au o problemă morală și de lipsă de respect față de o țară care nu le limitează accesul într-o alianță militară ca să-i apere de ruși. Dacă luăm exemplul Turciei care joacă la zaruri cum vrea Suedia,

pădurile și mineralele, acum Viena s-a lăcomit la mai mult și ministrul lor de interne se opune intrării României în Schengen pe motiv de imigranți, dar e de acord să intre însă Croația, principalul rezervor de imigranți ilegali care intră în țara în care s-a născut Hitler. Austria nu are probleme cu presiunea migrației din Croația și nu se va opune intrării sale în Schengen de la 1 ianuarie. Acest lucru a reieșit clar din vizita recentă a cancelarului aus-

texte ale refuzului integrării în Schengen? România și Bulgaria puternic înarmate de SUA și NATO vor fi țări de frontieră cu un stat în război: Ucraina și cu Republica Moldova, care este lăsată pe întuneric, datorită bombardării sistemului energetic al Kievului. România și Bulgaria nu au cum să fie primite în Schengen, ca state aflate la frontiera sângeroasă a unui război devastator, ce poate atinge, pe viitor, granițele prin bombardamente sau posibile at-

Ucraina.

Deocamdată rolul acestor țări est-europene trebuie să fie de „state – tampon” pentru asigurarea liniștii, prosperității și siguranței țărilor bogate din UE? Clasa noastră politică, în caz de refuz al integrării României în Schengen de la 1 ianuarie 2023, va cunoaște furia poporului, care se va simți trădat, votând altfel de partide – suveraniste – la următoarele alegeri. În acest context se observă disperarea



spațiul Schengen, investind miliarde de euro în securizarea electronică a frontierelor și digitalizarea ministerului de interne, totuși decizia integrării țării noastre în Schengen este amânată și întâlnește opoziția dură a trei state europene. Sunt aceleași state, care în frunte cu Austria ne-au disprețuit de-a lungul istoriei. E adevărat că Bruxellul, Comisia Europeană și Parlamentul European fac presiuni, cel puțin oficial și la vedere, asupra statelor membre UE ca România să intre în Schengen și pe fondul războiului din Ucraina, a agresiunii Rusiei asupra Occidentului și a recunoașterii contribuției României la sprijinirea refugiaților ucraineni și militar pentru rezistența armatei ucrainene.

Moral, dar și tehnic, România are toate condițiile îndeplinite de a intra în spațiul Schengen și, totuși, trei țări se opun vehement. Suedia a fost primul stat care a dat semnalul umilirii

pe motiv că s-ar opune integrării în NATO, aș fi înțeles poziția guvernului suedez. România a votat pe genunchi intrarea Suediei în NATO, iar această țară ne-a dat cu „tifa” la cererea integrării noastre în Schengen.

Acest dispreț e specific mulor țări occidentale față de noi. Cu Olanda lucrurile sunt clare. Până nu le dăm se pare portul Constanța, care face concurență la Rotterdam, se tot va opune, deși dacă le-am bloca exportul de flori și legume, multe firme olandeze ar da faliment? Nu o facem, deși Haga se comportă imoral față de noi, oferind lecții false și ipocrite de democrație, deși traficul de droguri la ei este halucinant. În schimb, realitatea crudă este că totul este despre bani, putere și sfere de influență și dispreț la adresa românilor, care apără frontiera de est în fața agresiunii ruse. Cu Austria lucrurile sunt foarte clare. Le-am dat Petrom-ul ca să fie de acord să intrăm în UE, apoi

triac Karl Nehammer la Zagreb. Ipocrizia Austriei e fără margini, iar potențai austrieci au mers deja la Cotroceni să-și primească „tainul” pentru acceptarea României? Jurnalistul Ion Cristoiu are dreptate când spune că Austria vrea negocieri pe Schengen să mai primească ceva resurse din România. Pentru ei democrația, respectul și egalitatea în UE este doar demagogie, interesele economice post-coloniale din Transilvania primează.

Și totuși, presa bulgară vine în aceste zile cu o supoziție credibilă. De fapt aceste opoziții ale celor trei țări nu sunt doar economice, ci reprezintă în subsidiar dezacordul țărilor puternice din UE ca România și Bulgaria să intre în Schengen, pentru că aceste state trebuie să fie un fel de „monedă de schimb” a intereselor diplomatice de la frontiera cu Ucraina agresată de Rusia? De fapt, cerințele economice și imigrația prin frontierele noastre sunt posibile pre-

acuri directe sau indirecte ale lui Putin. Posibil ca valuri de milioane de ucraineni refugiați să vină din nou spre Europa prin România, datorită acestei ierni în care Ucraina este fără curent electric și gaze. UE nu-și permite ca România, percepută ca stat de frontieră cu o țară în război să fie primită în Schengen, fiind expusă imigrației masive dinspre est datorită războiului, iar statul nostru este de frunizor de arme, securitate și logistică specială pentru Ucraina? România și Bulgaria sunt pregătite să apere Occidentul în fața Rusiei, dar nu ca state Schengen. Să fie repartizate României și Bulgariei de Bruxelles rolul de state rezervor de refugiați ucraineni în iarna aceasta? Occidentul dedică un statut special, de state-tampon în fața agresiunii Rusiei? Ca state membre Schengen, România și Bulgaria ar fi permeabile imigrației masive dinspre est și cu frontierele expuse la o posibilă agresiune rusească prin

președintelui Iohannis și a ministrului de interne Bode ca să fim integrați în Schengen. Între timp, se pare că marile puteri europene inventează noi pretexte, motive și false probleme și se trimit la înaintare țări obișnuite cu dublu limbaj ipocrit, cum sunt Suedia, Olanda și Austria ca să spună Nu României în Schengen? Zilele acestea vom afla adevărul dacă puterile Europei sunt sincere cu noi.

**„Blackout” -ul național-speculativ: parastas la lumina lumânărilor...**Cezar Adonis  
Mihalache

Și totuși, guvernării vorbesc cu mult prea multă lejeritate despre acel ceva care, în alte vremuri, chiar mai grele prin prisma privațiilor, ar fi părut de neimaginat... Căci nu ar fi fost posibil să se întâmple un lucru atât de grav fără ca toți cei vinovați să nu răspundă... O întrerupere generală a curentului, în toată țara, și nu pe cele câteva ore „dedicate” de epoca cenușie „raționalizărilor”, și care încep să pară trufandale pe orizontul cu adevărat roșu, abia acum, nu doar pe acele ore de restricții pentru un scop, atunci – aberant, deși privea interesul nostru comun, plata datoriilor, iar astăzi firesc, chiar punitiv pentru cei ce nu vor acest „firesc” al solidarității pentru alții, așadar nu pentru câteva ore pe zi, ci pe trei zile numărate... Numărate, ceas cu ceas... Cert, trei zile de privațiuni energetice... Dar pot fi cu mult mai multe... Despre atâtea vorbesc guvernării, au curajul să vorbească, gândindu-se pesemne, nu la rezervele pe care poate ar reuși să și le facă populația (dar, de unde, când oamenii nu reușesc să-și asigure nici măcar subzistența?!), ci la cele ale spitalelor. Cele trei zile „acoperite”, poate, cu ajutorul generatoarelor...

Maria Diana  
Popescu

Vrei să protestezi române? Pune-ți pofta-n cui! Nimic nu mai poți recuceri pe frontul acestor vremuri cumplite, cu stăpîniri străine. Mai ales cînd stăpînul de la palat nu-i deloc român. Poți cere acuzator, cu glas tare, prin orice mijloc, o minimă moralitate și seriozitate politică? Nicio șansă! După cum vedem, exaltarea nebuniei politicianiste a dus la distructiva criză internă, care a zguduit din temelii harta socială, economică și siguranța națională. Străinii ne-au confiscat suveranitatea Țării, ceea ce ne îndreptățește să-i dăm din nou dreptate Marelui Român care, cu peste o sută de ani în urmă, a scris: „Cine-au îndrăgît străinii/ Mânca-i-ar casa inimă câinii,/ Mânca-i-ar casa pustia/ Și neamul nemernicia!...”

Dacă țara ar fi fost bine păzită, nu ne-am fi aflat pe marginea acestui hău, cotropiți de trupe străine și cu mîna întinsă la organisme financiare gonflete ale Occidentului, niște mafioți internaționali generatori de datornici, necesari pentru a-și justifica existența ca instituții creditoare. Contextul politic al ultimilor ani, creat de nevrednicii guvernării de la

Dar tocmai acest posibil „blackout” (mai probabil indus, decât venit „de nicăieri”), ar trebui să dea frisoane celor ce vorbesc despre posibilitatea producerii lui... Pentru că, nu după trei zile, după numai o singură oră de întrerupere totală a curentului în România, guvernării și autoritățile ar trebui să cadă precum popicele în rastelul unor cercetări penale...

În fond, de ce să ajungem noi într-o asemenea situație?... Și de ce să vorbim despre această „probabilitate” fără a ridica problema unor posibile acțiuni speculative, grave, la adresa independenței noastre energetice?... Pentru că nu poți vorbi despre un „blackout” înainte de a spune populației, cu date confirmate și prin surse independente, care este, de fapt, nivelul de producție al energiei electrice... Azi, dar, mai ales, cel estimat în condiții meteorologice grele... Sau înainte de a prezenta numărul unităților active și a celor „conservate”, la cererea UE, dar cu presupusa posibilitate a repornirii imediate... Și, cel mai important, nu aduci vorba despre un iminent „blackout” înainte de a spune cât curent exportă zilnic România... Și de ce ar trebui să mai exporte în condițiile în care tu, ca autoritate, vorbești despre riscul unui „blackout”?... De fapt, de aici ar trebui începută discuția... Unde

București, a devenit pistă de decolare și aterizare a trupelor militare și financiare de comando pe teritoriul stors de vlagă al economiei românești. „Mormanul de fier vechi” al lui Neulander jr., alias Petre Roman, de la finele lui 1989, geme azi sub povara unui deficit enorm, cancerigen pe termen lung poporului nostru. Românii n-ar trebui să se mai încreadă în falsele mesaje optimiste aruncate în eter de către membrii Guvernului marionetă. Mesajele lor sînt doar noțiuni de teorie politică manipulative, copii fidele ale gogoșilor vîndute de „Europa liberă” în '89, ce nu-și mai pot găsi aplicabilitatea în contextul istoric actual, oricît de promițătoare par auzului.

Viața reală a românului se înrăutățește de la an la an, în cele din urmă, sărăcia și sărăcirea Țării tot prin stomacul lor trece, nu prin cel al specialiilor fraudulos plătiți. Românii sînt folosiți doar ca masă de „alegători”, pentru a vota lipsa de scrupule a politicienilor, care nu s-au gîndit niciodată la bunăstarea oamenilor. Jos, la coarnele plugului, – că de la tractor la plug ne-am întors – în spitale, în școli, în știință, în companiile străinilor sau la sapă, românul învățat cu munca și cu nevoia și-a văzut mereu de treabă, și-ar fi trebuit plătit regește pentru con-

se duce energia electrică exportată de România pentru ajutorarea Ucrainei?... Unde se regăsește exportul zilnic de curent donat acestei țări în condițiile în care ucrainenii se confruntă cu probleme mari la nivelul infrastructurii energetice, neavînd posibilitatea de a furniza acest curent către propria populație, infrastructura de transport energie electrică (linii, transformatoare etc.) fiind distrusă de război (de „război”, nu a priori doar de bombardamentele rușilor)?...

Sau poate că este vorba și despre altceva?!... Despre un curent exportat care, doar astăzi, poate fi considerat un surplus de care să nu ne pese, dar care, mâine, ar putea face diferența între o situație de avarie, fie ea și extinsă, și un „blackout” generalizat....

Nu cumva acest curent, pe care noi îl „exportăm” zilnic către o țară care, practic, nu-l poate distribui populației, pentru că nu mai există infrastructura necesară, ajunge pe alte „piețe”... Poate și cele ale „băieților deștepti” din energie de la noi, dar și ale altora, la fel de speculatori, indiferent de cât de răvășiră le este țara de un război nimicitor...

Noi nu avem de ce să ne confruntăm cu un „blackout”, dar! Sau am putea, dar numai în două situații extreme... Prima ar fi aceea al

unui atac informatic asupra rețelei energetice din țara noastră, care să ducă la un colaps al centrelor și punctelor de control și transfer energetic, dar este puțin probabil ca lucrurile să nu fi fost sigurate din timp (nu?), și, într-un al doilea scenariu, din cauza unei reducerii a producției de energie furnizate țării din cauza unui export (a se citi, „angajament al solidarității impuse”) prea mare față de posibilitățile noastre la un moment dat, în anumite condiții (situații de forță majoră sau de calamitate). Restul situațiilor invocate ca posibilități de către guvernării sunt doar manipulări... Pentru că oricât de grele ar fi condițiile meteo, inclusiv acel viscol pe care guvernării îl arată cu degetul ca posibil factor al unui „blackout” în România, consecințele ar fi la nivel de avarii, fie ele și generalizate, pe magistrale și noduri, dar nu la dimensiunea de „blackout”.

Și este cât se poate de posibil ca, de fapt, nu de grija Ucrainei să ne pună guvernării în gardă pentru un posibil „blackout”... Căci, Ucraina este chiar ultima lor grijă... Și nici măcar de românii de acolo nu le pasă, fie și cu aceea exprimare fățarnică a unor politicieni, cum că trebuie să exportăm curent Ucrainei că „poate așa beneficiază și români din Cernăuți” (!)... În fapt doar o altă bazaconie

**Mituit ca să tacă...**

tributivitatea în folosul țării. „Dacă munca ar fi fost bună, ar fi fost luată de boieri”, spune un proverb popular. Explicabil atunci, de ce s-a inventat meseria de politician pe viață! Chiul, huzur, putere, lene, trădare și bani nemuniciți din taxele românilor.

Ce se va întîmpla în viitorul apropiat, dedesubtul liniei trase, după război și criza multidimensională? România nu va fi prea curînd un stat puternic economic, pentru că nu este lăsată să funcționeze ca un stat de drept. Românul e tot mai scîrbit de lupta pentru putere a politicienilor, pentru că nici nu încape vorbă despre lupta pentru intrarea în normalitatea atît de necesară, dacă luăm în calcul opera dezastrului economic și social, creat de aceștia, destabilizarea în care a fost adusă țara de către mereu aceiași guvernării, schimbați doar la pempârși și roțiți de la un mandat la altul. Indiferent de programul lor guvernare luat cu copy-paste, niciunul nu va conține implantul necesar schimbării în bine a României, iar nota de plată uriașă a tuturor crizelor, tot din buzunarul cetățenilor este achitată de peste trei decenii, de parcă populația ar fi conspirat împotriva integrității morale a clasei politice.

Reprimat cînd își cere drepturile constituționale,

românul este „mituit” periodic să tacă, cu pachete ieftine: făină, ulei, orez, conserve, de proastă calitate, strînsură de gunoai de pe fundul vaselor de la cumătra UE., ca să mai atenueze versiunile interne ale scumpirilor nejustificate, pentru care guvernării s-au vîndut stăpînirilor externe. Românul a plătit și plătește toate pagubele dezastruoase ale guvernărilor posdedcembrieste. Românul apăsător de nevoi, românul trist, jefuit mafiot, aflat la cheremul analizelor și sondajelor; aruncat în crizele capitaliste, cînd însuși capitalismul ca sistem este pus sub marele semn al îndoielii. Capitalismul acesta perfect pentru cei care au furat căciula de astrahan a poporului, dar dezastruos pentru norodul rămas fără căciulă. Guvernării profiturilor uriașe, vînzătorii de pămînt strămoșesc, de fabrici, de neam și de țară, sînt azi boierii capitalismului, afiliați mafiei mondiale, specializată în războaie, în jafuri financiare, în acapararea puterii, a zonelor de influență, în subjugarea popoarelor prin îndatorare, capabili să facă orice pentru a transforma omul în robotul gata să cumpere iluziile lor cu efecte letale.

Cît vor mai fi dispuși românii să tolereze? Ei nu cer decît normalitatea unui trai decent, atîta timp cît clasa

demagogică... Iar realitatea s-ar putea să fie, de fapt, mult mai simplă... Cineva își continuă metoda pandemică a suprasumpirii, pe seama unor false lipsuri, pentru a vinde altundeva, pe piețe mai ofertante, ceea ce, aici, la prețul dorit, ar fi suspect și ar genera dosare penale... Ba, chiar re-centa acțiune de devalizare a altor fonduri bugetare, prin programul pastilei cu iod, produsă masiv pentru a fi pusă la dispoziția populației, deși indicațiile medicale vizează o repartizare, pe vârste cel puțin, mult mai redusă, să fi copiat tot o metodă desprinsă de pe piața „materialelor” anti-covid! Iar printr-o „inginerie” similară să avem parte și de eventualele kituri de „urgență energetică” (pe are cineva trebuie să le vîndă, nu?!), adică acele improvizatii cu lanterne și baterii, și poate și lumânarea de parastas național necesară după primele trei zile de priveghi... Evident, totul achiziționat la prețuri supraevaluate!...

politică și alte categorii profesionale se lăfăiesc în opulență, mormane de bani și bunăstare. Toate guvernările postdecembrieste pînă acum au practicat un lung șir de ordonanțe, legi și decizii oneroase! Toți reformatorii de pînă acum au reușit doar să bulverseze societatea românească, să arunce în aer mediul social și economic. La toate acestea adăugăm corupția stufoasă și generalizarea la vîrf a acestui fenomen. Într-o Românie aruncată forțat pe piață străină de capital, lipsită total de experiență, capitalismul a dat naștere unor sisteme economice și juridice malformate din start, dificil controlabile și foarte ușor de manipulat de legislația colonialistă, care ne-a confiscat tot ceea ce a mai rămas din placa turnantă a economiei de stat, a suveranității și siguranței naționale. Momeala aruncată românilor, „Vrem o țară ca afară!”, a prins bine! Acum nu mai avem nici economie, nici țară suverană... singura definiție valabilă fiind „taraba lui Ali Baba și cei 40 (?) de... «investitori strategici»”. „Bravos, națiune! Halal să-ți fie!”.